

- 3) T & L Sugars a Sidul Açúcares ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí, jež souvisí s opodstatněností žaloby.
- 4) Francouzská republika a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení, včetně nákladů řízení souvisejících s námitkou nepřipustnosti, na jejímž základě byl vydán rozsudek ze dne 6. června 2013, T & L Sugars a Sidul Açúcares v. Komise (T-279/11, EU:T:2013:299).
- 5) DAI – Sociedade de Desenvolvimento Agro-Industrial, SA, RAR – Refinarias de Açúcar Reunidas, SA, SFIR – Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA a SFIR Raffineria di Brindisi SpA, jakož i Evropský výbor výrobců cukru (CEFS) ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 232, 6.8.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 29. listopadu 2016 – T & L Sugars a Sidul Açúcares v. Komise

(Věc T-103/12) ⁽¹⁾

„Mimosmluvní odpovědnosti — Zemědělství — Cukr — Mimořádná opatření — Zásobování unijního trhu — Hospodářský rok 2010/2011 — Právní norma, jejímž předmětem je přiznat práva jednotlivcům — Dostatečně závažné porušení — Nařízení (ES) č. 1234/2007 — Zásada nediskriminace — Přiměřenost — Právní jistota — Legitimní očekávání — Povinnost řádné péče a zásada řádné správy“

(2017/C 022/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: T & L Sugars a Sidul Açúcares (T & L Sugars Ltd (Londýn, Spojené státy) a Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugalsko) (zástupci: původně D. Waelbroeck, advokát, a D. Slater, solicitor, poté D. Waelbroeck)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyně: DAI – Sociedade de Desenvolvimento Agro-Industrial, SA (Coruche, Portugalsko) (zástupce: M. Mendes Pereira, advokát), RAR – Refinarias de Açúcar Reunidas, SA (Porto) (zástupce: M. Mendes Pereira, advokát), Lemarco SA, (Bukurešť, Rumunsko), Lemarco Cristal Srl (Urziceni) a Zaharul Liesti SA (Liestí) (zástupci: L.-I. Van de Waart a D. Gruia Dufaut, advokáti) a SFIR Società Fondiaria Industriale Romagnola SpA (Cesena, Itálie) a SFIR Raffineria di Brindisi SpA (Cesena) (zástupci: P. Buccarelli a M. Todino, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně P. Rossi a N. Donnelly, poté P. Rossi a P. Ondrůšek, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Rada Evropské unie (zástupci: E. Sitbon a A. Westerhof Löfflerová, zmocněnci) a Evropský výbor výrobců cukru (CEFS) (Brusel, Belgie) (zástupce: C. Pitschas, advokát)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU, znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1239/2011 ze dne 30. listopadu 2011, kterým se zahajuje stálé nabídkové řízení na dovoz cukru kódu KN 1701 se sníženou celní sazbou na hospodářský rok 2011/12 (Úř. věst. 2011, L 318, s. 4), prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1240/2011 ze dne 30. listopadu 2011, kterým se stanoví výjimečná opatření, pokud jde o uvolnění cukru a izoglukózy nepodléhajících kvótám na trh Unie při snížené dávce z přebytku v hospodářském roce 2011/12 (Úř. věst. 2011, L 318, s. 9), prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1281/2011 ze dne 8. prosince 2011 o stanovení minimální celní sazby pro první dílčí nabídkové řízení v rámci nabídkového řízení zahájeného prováděcím nařízením (EU) č. 1239/2011 (Úř. věst. 2011, L 327, s. 60), prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1308/2011 ze dne 14. prosince 2011 o stanovení přidělového koeficientu, o odmítnutí dalších žádostí a o uzavření lhůty pro podání žádostí o dostupná množství cukru nepodléhající kvótám, jež mají být prodána na trhu Unie při snížené dávce z přebytku v hospodářském roce 2011/12 (Úř. věst. 2011, L 332, s. 8), prováděcího nařízení

Komise (EU) č. 1316/2011 ze dne 15. prosince 2011 o stanovení minimální celní sazby pro druhé dílčí nabídkové řízení v rámci nabídkového řízení zahájeného prováděcím nařízením (EU) č. 1239/2011 (Úř. věst. 2011, L 334, s. 16), prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1384/2011 ze dne 22. prosince 2011 o stanovení minimální celní sazby pro třetí dílčí nabídkové řízení v rámci nabídkového řízení zahájeného prováděcím nařízením (EU) č. 1239/2011 (Úř. věst. 2011, L 343, s. 33), prováděcího nařízení Komise (EU) č. 27/2012 ze dne 12. ledna 2012 o stanovení minimální celní sazby pro cukr pro čtvrté dílčí nabídkové řízení v rámci nabídkového řízení zahájeného prováděcím nařízením (EU) č. 1239/2011 (Úř. věst. 2012, L 9, s. 12) a prováděcího nařízení Komise (EU) č. 57/2012 ze dne 23. ledna 2012, kterým se pozastavuje nabídkové řízení zahájené prováděcím nařízením (EU) č. 1239/2011 (Úř. věst. 2012, L 19, s. 12), a dále návrh na základě článku 268 SFEU, znějící na náhradu újmy, kterou žalobkyně údajně utrpěly přijetím těchto aktů a odmítnutím Komise přijmout opatření nezbytná k obnovení dodávek surového třtinového cukru

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *T & L Sugars Ltd a Sidul Açúcares, Unipessoal Lda ponesou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*
- 3) *Rada Evropské unie, DAI – Sociedade de Desenvolvimento Agro-Industrial, SA, RAR – Refinarias de Açúcar Reunidas, SA, Lemarco SA, Lemarco Cristal Srl, Zaharul Liesti SA, SFIR – Societă Fondiaria Industriale Romagnola SpA a SFIR Raffineria di Brindisi SpA, jakož i Evropský výbor výrobců cukru (CEFS) ponesou vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 26.5.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2016 – Bank Refah Kargaran v. Rada

(Věc T-65/14) ⁽¹⁾

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika — Omezující opatření vůči Íránu — Zmrazení finančních prostředků — Nový zápis jména žalobkyně po zrušení původního zápisu Tribunálem — Nesprávné právní posouzení — Nesprávné skutkové zjištění — Povinnost uvést odůvodnění — Právo na obhajobu — Právo na účinnou soudní ochranu — Proporcionalita“

(2017/C 022/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bank Refah Kargaran (Teherán, Írán) (zástupce: J. M. Thouvenin, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: V. Piessevaux, M. Bishop a B. Driessen, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: A. Aresu a D. Gauci, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a směřující zaprvé ke zrušení rozhodnutí Rady 2013/661/SZBP ze dne 15. listopadu 2013, kterým se mění rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 306, s. 18), a prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1154/2013 ze dne 15. listopadu 2013, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. L 306, s. 3), v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně, a podpůrně ke zrušení rozhodnutí 2013/661 a prováděcího rozhodnutí č. 1154/2013 v rozsahu, v němž se tyto akty týkají žalobkyně, od 20. ledna 2014.